Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

mulus dignus deo apls germanus petri & in passione
socius. ℣ Dignum sibi dns comparauit martirem que no
cauit aplm dum eet inmani acua. ℣ Dilexit andream
dns in odorem suauitatis acuia.

Et dum offensus fuerit deus ñ exaudiat & cum
auersus fuerit & ñ exaudierit habeant
adiabolo ipsi captiui & tamdiu eos deludat
quo usq; de corpore exeant reis & nudi nihil
secum ferre peccata portantes. ℟ Doctor bonus
& amicus dei andreas ducitur ad crucem. aspiciens alm
gr uidit crucem. salue crux suscipe discipulum eius qui pe
pendit inter magistrum mis xpe. ℣ Cum uero peuenisset
ad locum ubi crux parata erat uidens ea alonge excla
mauit uoce magna dicens. Salue crux.

Et gea sdiu. Ista sup stitiosa & uerba sunt. ha
ibe nir dum hec p dicaret iudei illum crucis
patibulo affixerunt. dnm andreas respondit.
Os uelle scire misterium crucis quam rationabi
li carnate auctor humani generis, prestan a
tione nma hoc crucis patibulum ñ inuitus sed
sponte suscepit. ℟ Cum audisset beatus andreas crucem
exclamauit & dixit salue crux quam diu fatigaris
exspectans me sic exspectasti dnm & magistrum
meum. ℣ Expecta me sca crux humilem, pre dnm.

Et gea sdixit. Cum traditus asseratur. Die exp.
a suo discipulo & a iudeis traditus & p lidi
ad ductus & ad petitionem iudeorum amitti
p lidis crucifixus quom tu dicis eum sponta
neum subisse crucis patibulum. ℟ Salue crux